

Αριθ. 26.
Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τιμή της Συνδρομής.
Έτησια, Τέσσαρα Δράχμα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ενταύθα μινέν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 30 ΜΑΡΤΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὰ περί συστάσεως τῶν Δικαστηρίων Διατάγματα τῆς Κυβερνή-
σεως ἐξαπεστάλησαν εἰς τὰ Τμήματα διὰ τοῦ ἐξῆς ἐγκυκλίου
τῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς κατὰ τὴν Ἐπικράτειαν Ἐκτάκτους
Ἐπιτρόπους καὶ Προσωρινοὺς Διοικητάς.

Τοῦ νόμου ἡ ἰσχύς καὶ τοῦ δικαίου ἡ ἀπόδοσις ἦτο
πάντοτε τὸ προσφιλέστερον ἀντικείμενον τῶν φροντίδων
τῆς Κυβερνήσεως· ἡ δικαιοσύνη εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς πολι-
τικῆς κοινωνίας· εἶναι τὸ παλλεῖδιον τῆς εὐδαιμονίας τῶν
ἐθνῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπήντησεν εἰς τὰς δυσχερεῖς καὶ πολυ-
εἰδείς περιστάσεις καὶ περιπετείας τοῦ ἔθνους ἀνυπόβλητα
μέχρι τοῦδε ἐμπόδια εἰς τὴν σύστασιν τῶν δικαστηρίων.
Καί, βιαζομένη ν' ἀναπληροῖ τὰ ἐλλείποντα, καθ' ὅσον
ἡ φύσις τῶν πραγμάτων επέτρεπεν, ἐλυπεῖτο θεωροῦσα ὅτι
τοῦ ναοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡ ἀνέγερσις, ὅσον ἦτο σπου-
δαῖον, τόσον ἀπῆται βαθεῖαν τὴν μελέτην καὶ πολυ-
χρόνιον τὴν συζήτησιν, ἐνῶ τὰ πράγματα τῆς πατρίδος
κατέστησαν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐπαισθητὴν τὴν ἀ-
νάγκην τῆς ταχείας διευθετήσεως τούτου τοῦ κλάδου τῆς
δημοσίου διοικήσεως.

Ἦδη συμφώνως μὲ τὴν περίστασιν καὶ μὲ τὰς εὐχὰς
τοῦ ἔθνους, ἐτάχυνε νὰ ἐκδώσῃ τὸ ὑπ' Ἀρ. 8,268 Ψήφι-
σμα, καὶ νὰ προσκαλέσῃ τὰς κατὰ τόπους Δημογεροντίας
διὰ τῶν ὑπ' Ἀρ. 8,281 καὶ 2,878 πρὸς ὑμᾶς ἐγκυκλίων
νὰ πέμψωσι πρὸς αὐτὴν κατάλογον ὑποψηφίων, διὰ νὰ
διορίσῃ ἐξ αὐτῶν τοὺς μέλλοντας νὰ συγκροτήσουν τὰ
Πρωτόκλητα Δικαστήρια.

Ὅθεν, εἰς ὅσα Τμήματα αἱ ἐπαρχιακὴ Δημογερονταίαι
προλαβοῦσαι κατέπεμψαν τοὺς ζητηθέντας καταλόγους,
ἐτύστησε τὰ Πρωτόκλητα κατὰ τὸ συνκείμενον ὑπ' Ἀρ.
10,151 Διάταγμα, ὁμοῦ καὶ τὸ Πρῶτον Ἀνέκκλητον Κρι-
τήριον κατὰ τὸ ἕτερον ὑπ' Ἀρ. 10,152 Διάταγμα· θὰ
συστήσῃ δὲ καὶ ὅλα τὰ λοιπὰ ἅμα φθάσουν οἱ πρσδο-
κώμενοι καταλόγοι. Κατὰ τὸ αὐτὸ Διάταγμα ὑπ' Ἀρ.
10,151 ἄρθρον β οἱ δικασταὶ καὶ οἱ Γραμματεῖς θέ-
λουν ὀρκισθῇ τὸν ὑπ' Ἀρ. 10,153 ἐπισυναπτόμενον ὄρκον.
Ἐπειδὴ δὲ, κατὰ τὴν παραδεδομένην τάξιν τῆς δι-
καιοδοσίας, τὰ Εἰρηνοδικά Δικαστήρια εἶναι τὰ πρῶτα,

ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχει ἄμεσον ἀνάγκην ἡ πατρίς, ὡς ἀφο-
ρῶντα τὰς διαφορὰς τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ λαοῦ, ἡ
Κυβέρνησις διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν καθίδρυσιν τῆς εἰρηνο-
δικικῆς ἐξουσίας, ἀνατίθῃ εἰς Σὰς, Κύριοι, διὰ τοῦ
ὑπ' Ἀρ. 10,155 ἐπισυναπτομένου Διατάγματος, τὴν φρον-
τιδα νὰ ἐκλέξετε εἰς τὰ ὑπὸ τὴν διοίκησίν σας Τμήματα
ἢ ἐπαρχίας τοὺς Δημογέροντας, οἵτινες μέλλουν νὰ ἐνερ-
γῶσι προσωρινῶς τὰ δικαστικὰ χρέη των κατὰ τὸ περί
εἰρηνοδικῶν καὶ περί διορθωτικῆς δικαιοσύνης Α καὶ Β
κεφάλαιον τοῦ εἰρημένου. Ψηφίσματος.

Κατὰ συνέπειαν τούτων πάντων προσκαλεῖσθε, Κύριοι,
νὰ συντελέσετε εἰς τὸν μέγαν τούτον σκοπὸν τῆς Κυβερνή-
σεως, ἐνεργοῦντες τὰ διαταττόμενα μὲ τὴν ἀπαιτούμενην
ἀκρίβειαν καὶ ταχύτητα, καὶ διανέμοντες εἰς τοὺς παρ'
ὑμῶν ἐκλεγθησομένους Εἰρηνοδίκας ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα
τοῦ ὑπ' Ἀρ. 8,268 Ψηφίσματος καὶ τῶν ὑπ' Ἀρ. 9,470,
9,469, 9,471, καὶ 9,472 Διαταγμάτων συμπεριλαμ-
βανομένου καὶ τοῦ ΙΓ νόμου.

Ὅσον μέγα εἶναι τὸ χρέος, τὸ ὁποῖον ἐμπιστεύεσθε
παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, Κύριοι, τόσον εἶναι πλήρης ἡ
πεποίθησις αὐτῆς διὰ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ χαρακτῆρος
σας, καὶ τόσον μᾶλλον δὲν ἀμφισβᾶλλεται ὅτι, ὀδηγού-
μενοι ἀπὸ τὰς ἐπιτοπίους γνώσεις σας, θέλετε ἐκπληρώ-
σαι ἀνηκόντως καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους καὶ τὰς διατάχας
τῆς Κυβερνήσεως.

Εν Αἰγίνῃ, τὴν 26 Μαρτίου 1829.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 5,050. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διακηρύττει.

Ἡ Σ. Κυβέρνησις, κατὰ πρόνοιαν ὀφειλομένην ἀπαγο-
ρεῖ δι' ἀλλεπαλλήλων διαταγμάτων τὴν ἐξαγωγήν τοῦ ἀρ-
γύρου ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας διὰ πολλοὺς ἐπ-
ωφελεῖς λόγους, ἐπιβάλλει δὲ καὶ ποινὴν κατὰ τῶν μετερ-
χομένων τὸ ἐμπόριον τούτου τὴν ἐξ ὁλοκλήρου δήμευσιν τοῦ
ἐμπορευομένου παρ' αὐτῶν ἀργύρου· ἐκτὸς τῶν εἰς ἰδίαν χρῆ-
σιν ἀργυρῶν σκευῶν τῶν ὅσοι θέλουν νὰ μεταβῶσιν εἰς ξένας
ἐπικρατείας.

Ἡ Ἑθνικὴ Χρηματιστικὴ Τράπεζα, καταβάλλει ἐπὶ
αὐτῷ τούτῳ πέντε χιλιάδας δραχμὰς, διὰ νὰ ἀγοράζεται
αὕτη ἡ ὕλη εἰς διάφορα εἶδη κατασκευασμένη, ἢ ἀσχημά-

τις, παρὰ τῶν ὅσοι λάβωσιν ἀνάγκην νὰ πωλήσωσι τὸν χρυσὸν τῶν σωζόμενων ἀργυρῶν πολῖται.

Ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἀπὸ ἐμπείρους καὶ εἰδήμενους πολλὰς ἐκατέτισε τὴν τιμὴν τῶν διαφόρων ποιότητων αὐτοῦ τοῦ εἴδους κατὰ βαθμὸν, καὶ ὁ ἐπισυναπτόμενος καταλογὸς διαλαμβάνει.

Ἡ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴ, κατὰ συνέπειαν τῶν ἄρ. 2,943, 2,977 καὶ 3,224 ἐγγράφων τῆς Γενικῆς Γραμματείας, κοινοποιεῖ τὴν κατ' ἀπόφασιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως αὐστηρὸν ἀπαγορεύσιν τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ τοῦ εἴδους ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν, καὶ τὴν ὁλοκλήρην αὐτοῦ δήμευσιν, ἂν φανῇ ἐξαγόμενον ἀπὸ τινά.

Οἱ κατὰ πᾶσαν τὴν Ἐπικράτειαν διωρισμένοι ἐπιστάται τῶν δασμετελωνείων διατάσσονται νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ διατήρησιν τοῦ διατάγματος τούτου.

Ὅστις τῶν πολιτῶν δὲν ἐπιτύχῃ τὴν πώλησιν τοῦ εἰς χεῖρας τοῦ ἀργύρου ἐντὸς τῆς Ἐπικρατείας, ἢ μπορεῖ προχειρῶς νὰ τὸν προσφέρῃ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν καὶ νὰ λαμβάνῃ ἀμέσως εἰς μετρητὰ τὴν τιμὴν αὐτοῦ κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ποιότητος τοῦ πωλουμένου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 29 Μαρτίου 1829.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ.

Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Γ. ΣΤΑΥΡΟΣ.

Κατάλογος τῆς ποιότητος τῶν διαφόρων βαθμῶν τοῦ ἀργύρου.

Ὁ ἑκατοστὸς βαθμὸς, τοῦ ὁποῖου ἡ ποιότης θέλει εἶναι ὁ καθαρὸς καὶ ἄδολος ἄργυρος, νὰ πληρόνεται τὸ δράμι		
παράδες	66	
Ὁ 96 βαθμὸς	63	1/3
Ὁ 92	60	2/3
Ὁ 88	58	
Ὁ 84	55	1/3
Ὁ 80	52	2/3
Ὁ 76	50	1/6
Ὁ 72	47	1/2
Ὁ 68	44	5/6
Ὁ 64	42	6
Ὁ 60	39	1/2

Καὶ καθεξῆς ἀναλόγως ἀφαιρουμένων ἀνὰ ἑσσεῶν βαθμῶν.

ΕΓΧΟΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 30 Μαρτίου.

Τὴν 26 τοῦ λήγοντος ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης ἦτον εἰς Καλαμάταν, ὅθεν ἐμελλε μετ' οὐ πολὺ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ὁδοιπορίαν τοῦ πρὸς τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας.

— Παιρητηθέντος τοῦ Κυρίου Ἰω. Ν. Κιάππε, διωρίσθη προσωρινῶς Γραμματεὺς τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου τῶν Δυτικῶν Σποραδῶν ὁ Κύριος Κ. Κασσιέρης.

— Κωνσταντόπουλος εἶναι τὸ ἐπώνυμον τοῦ ἐν τῇ ἑπ' ἄρ. 10,152 Διατάγματι εὐρισκομένου μόνου ὀνόματος, Κωνσταντῖνος. (Γεν. Ἐφημ. ἄρ. 25.)

— Διὰ διατάγματος τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἄρ. 10,047 ὁ Κύριος Ἀλέξανδρος Φωκά, διωρίσθη μέλος τῆς Ἀντι-Θεσσαλίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος Κυρίου Ε. Μάσσωνος.

Ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Σύρας, ἀπὸ 27 Μαρτίου.

Σήμερον ἦλθε πλοῖον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' ἡμερῶν ἑνδεκα. Διηγείται δὲ ὁ πλοίαρχος, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχον ἐν Κωνσταντινουπόλει νεώτερας εἰδήσεις, ὅτι οἱ Ῥῶσοι ἀπεβίβασαν περὶ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου εἰς Σωζόπολιν καὶ Ἀμμουδας 40 μίλλια πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως] ἐξήκοντα χιλιάδας στρατεύματος. Ἡ εἰδήσις αὕτη θεωρεῖτο ὡς βεβαία εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἐπεξένησε μεγάλην κατ' ἡφείαν εἰς τοὺς Τούρκους. Εἰς τὸ στόμιον τοῦ Βοσπόρου ἐστάλησαν νὰ φυλάττωσι τρία δίκροτα, δύο φρεγάται, μία κορβέτα καὶ ἓν βρίκιον. Κατὰ διαταγὴν τοῦ Σουλτάνου ἐκλείσθησαν ὅλα τὰ ἀρτοποιεῖα, καὶ μισὸν μόνον ψωμὶ ἀπὸ τὸ κατώτερον διενέμετο εἰς ἕκαστον ἄνθρωπον. Ὁ Σουλτάνος ὁλοπνὴ περιέρχεται κύκλῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Στρατιῶται ἔρχονται ἀδιακόπως ἀπὸ τὴν Ἀσίαν καὶ Ῥούμελην, καὶ παρευθὺς στέλλονται εἰς Σούμλαν καὶ Ἀμμουδας.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν Ῥώσων βεβαιούται καὶ ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Αἴου.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ μόνη ἀμειβή, ἣτις δύναται νὰ γένῃ εἰς τοὺς προθυμοποιουμένους νὰ ὠφελήσωσι τὴν Ἑλλάδα, εἶναι τὸ νὰ δείξῃ τις πρὸς αὐτοὺς διὰ δημοσίας ἀποδείξεως εὐγνωμοσύνης ὅτι αἱ πράξεις τῶν δὲν διαφεύγουσιν τὴν προσοχὴν οὔτε τὰς εὐχαριστίας ἐκείνων, οἵτινες μόνον ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ δηλωσωῖν τὰ αἰσθήματα τῶν κοινωνιῶν.

Ὁ φόρος οὗτος χρεωστεῖται περισσότερον εἰς τοὺς ξένους, οἵτινες μὴδὲν δημόσιον ὑπεύργημα ἔχοντες, ἐξοδεύουσι ἀφιλοκερδῶς τὸν καιρὸν καὶ τοὺς κόπους τῶν, διὰ νὰ κάμωσι κάποιαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν τόπον, ὅπου ἐνδιατρίβουσιν.

Ὀλίγοι δὲ μέχρι τοῦδε ἐφάνησαν τοιοῦτοι καὶ εὐδοκίμησαν τοσαῦτον, ὅσον ὁ δόκτωρ Κύριος Ἄσπ. Οὗτος ἐδέχθη προθυμότητα τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν ὁποῖαν τὸν ἐνεπιστεύθησαν οἱ συμπατριῶταί του, γενόμενος ὄργανον τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐνοίας τῶν καθότι μετασχόντων αὐτοῦ τοῦ ἀγῶνος τῶν, ἡδυνήθη νὰ καταμάσῃ τὰς ἀρετὰς ἔθνους, τὸ ὅποιον, ἂν καὶ ἐξηυτελισμένον ἐκ τῆς ἀθλιότητος, δὲν ἀπέβαλε τὰ ἔντιμα τῆς εὐγνωμοσύνης αἰσθήματα. Τοιαύτην ἔχων ἐπιστάσιαν, ἐπαῆλθεν εἰς τοῦτον τὸν τόπον. Ὁ Κυβερνήτης τὸν ὑπενθύμησε τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ διανεῖμῃ τὰ ὅποια ἔφερε φορτία τοιοντοτρόπως, ὥστε νὰ μὴν ἐνισχύῃ τὴν ὀκνηρίαν παρὰ μνησθέντος τοὺς ἐνδεεῖς. Ὁ φθοροποιὸς πόλεμος παρέσχεον οὐκ ὀλίγα ἀντικείμενα τῇ, ἐν πλαγχίᾳς ἀξίᾳ, ἀλλ' ἐχρειάζετο νὰ διακριθῶσιν οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος τῶν κατ' ἀνάγκην ζητούντων. Ἐκαμὲ δὲ τοῦτο μὲ τρόπον ἀναμφισβήτητον.

Ἡ Κυβέρνησις ἐτίμησε τὴν Αἰγιναν, καταστήσασα αὐτὴν καθέδραν τῆς ἐγίνετο λοιπὸν καθεκάστην πόλιν ἐπὶ τὸ μᾶλλον ἀκμαίον καὶ ἐμπορικὴν, ἀλλὰ τὴν ἔλειπε σκάλα, διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὴν φόρτωσιν καὶ τοὺς ἀποβιβάσμιους, καὶ ἐτι μᾶλλον διὰ τὴν εὐχαριστίαν τῶν καθημεριῶν περιηγητῶν. Εἰς τοῦτο λοιπὸν ὁ Κύριος Ἄσπ. ἠθέλησε νὰ δώσῃ τὴν προσοχὴν του, καὶ καλλωπίσας τὴν πόλιν τῆς Αἰγίνης, παρεμβεῖτο ἐν ταύτῳ πλήθος δυστυχῶν στερημένων πάντος πρὸς τὸ ζῆν πόρου. Ὁ λιμὴν ἐκινδύνευε νὰ κατασταθῇ ἄχρηστος ἐκ τῆς συσσωρεύσεως λάσπης καὶ λίθου, ὥ, μὴ καθαρισθεῖς ἔτι

πολλοτάτων χρόνων· αἱ λέμφοι δὲν ἤγγιζόν πλέον εἰς αὐτόν· εἰμὲ μετὰ δυσκολίας, καὶ δυσκόλως ὁ ἐπιβάτης ἠδύνατο νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν λέμφον, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐμελλε νὰ θαλασσοπορήσῃ. Ἡ δυσκολία αὕτη ἐξωμαλύνθη. Χάρις εἰς τὰς φροντίδας τοῦ Κυρίου Ἄου, ἔγεινε μια ὥραία σκάλα 600 περίπου ποδῶν μήκους· 700 Ἀθηναῖοι ἐκέεδισαν, ἐργαζόμενοι κατὰ τοὺς τελευταίους τέσσαρας μῆνας εἰς τὴν οἰκοδομὴν ταύτην, τὸν καθημερινὸν ἄρτον. Ὁ δὲ γενναῖος κτίστης ἀξίως τῆς ἐκλογῆς, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν αὐτοῦ οἱ Ἀμερικανοὶ, ἔστησε ταυτοχρόνως μνημεῖον ἐνδοξόν καὶ διαρκὲς εἰς τὴν φιλανθρωπίαν τῶν συμπατριωτῶν του.

Ἐὰν καταχωρίσετε, Κύριε Συντάκτα, τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τὴν ἐφημερίδα σας, θέλω μακαρίσει ἐμαυτὸν ὅτι ἐξέφρασα πρῶτο, [] τὰ αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων ὡς πρὸς τὸν δόκτορα Ἄου, καὶ ὅτι προσέφερον εἰς τὸν ἄξιον τούτον φιλέλληνα, καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἀμερικανούς τῶν Ὁμοσπονδίων Πολιτειῶν, φόρον εὐγνωμοσύνης παρ' ἐκείνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἔκαμε μεγάλην ὑπηρεσίαν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 7 Μαρτίου 1829.

Γ. Α.

Πρὸς τὸν Συντάκτην τῆς Γενικῆς Εφημερίδος.
Κύριε,

Ἀνέγνων εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. 17 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας μίαν διατριβὴν τοῦ Κυρίου Ιω. Βεάκη, εἰς τῆς ὁποίας τὸ δεύτερον μέρος ἐπαρτήρησα ν' ἀναφέρῃ ὅτι οἱ συχνάζοντες τὰ κριτήρια τῆς Αἰγίνης συνήγοροι, μεταξὺ τῶν ἄλλων, εἶναι καὶ παντάπασιν ἀμαθεῖς τῆς νομοδιδασκαλίας. Δὲν ἀμφισβῶ ὅτι καὶ ἄλλοι, ὡς ἐγὼ, ὅστις δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ τοὺς γνωρίζω, δὲν θέλουν πεισθῆ ἀπὸ ἀπλοῦς λόγους, ἐὰν δὲν ἴδωσι πράγματα. Διὰ τοῦτο ἐσύνθεσα τὰ ἀκόλουθα νομικὰ προβλήματα προσκαλὼν αὐτοὺς ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ διατριβὴ, νὰ κάμωσι τὴν λύσιν των, διὰ νὰ δικαιωθῶσιν, ἂν ἀδικῶς ἐκατηγορήθησαν. Ταῦτα λοιπὸν παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσετε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, καὶ σᾶς μένω ὑπόχρεος.

Τῇ 15 Μαρτίου 1829.

Εἰς τῶν ἐν Σύρῃ.

Πρόβλημα Ἐμπορικόν.

Ναύκληρό· τις ἀναχωρῶν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου του, λαμβάνει παρ' αὐτῶν ἰδιαιτέρας διαταγὰς νὰ μὴν ἤθελε σηκώσῃ κανενὸς εἶδους δάνειον. Φθάσας εἰς τὸν λιμένα τοῦ προσδιορισμοῦ του, δι' ἀνάγκην τοῦ πλοίου δανείζεται χρήματα μετὰ θαλάσσιον τόκον, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅτι οἱ δανεισταὶ νὰ μὴν ὑπόκεινται εἰμὴ μόνον εἰς τοὺς κινδύνους τῆς θαλάσσης. Εἰς τὸ ταξειδίον τῆς ἀναχωρήσεώς του παρεκτραπείς εὐρίσκεται πλησίον ἐνὸς ἀποκλεισμένου λιμένος, ὅπου ὑποπτευθεὶς ἀπὸ τοὺς φυλάττοντας τὸν ἀποκλεισμόν, ὅτι ἐσκόπευε νὰ τὸν παραβιάσῃ, συλλαμβάνεται καὶ φέρεται εἰς τὸ ἀνῆκον κριτήριον, ἵνα κριθῇ. Οἱ ἰδιοκτηταὶ τοῦ πλοίου μαθόντες τὸ συμβάν, κάμνουν ἄφεσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, οἱ δὲ δανεισταὶ αἰτοῦν ἀπ' αὐτοὺς τὸ δάνειον.

[Ρ] Κατὰ τοῦτο μόνον λείπει τῆς ἀληθείας ὁ γράφων, μὴ ἀναγνούς, ὡς φαίνεται, τὸν Ἀρ. 89 τῆς Γεν. Εφημερίδος τῆς Ἑλλάδος 1828. — τοὺς Ἀρ. 55 καὶ 82 τοῦ αὐτοῦ ἔτους, καὶ τὸν Ἀρ. 82 τοῦ 1827.

[Σημ. τοῦ Συντάκτου.]

Ζήτημα.

Οἱ δανεισταὶ ἔχουν δικαίωμα εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν νὰ αἰτῶσι τὸ δάνειον; Οἱ ἰδιοκτηταὶ τοῦ πλοίου εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ πληρώσωσι τοὺς δανειστὰς, ὅπου μὴ ἀπόφασις ἤθελε δώσει εἰς τοὺς τελευταίους τὸ δικαίωμα νὰ πληρωθῶσι τὸ δάνειον;

Προσθήκη.

Οἱ ἰδιοκτηταὶ εἰς τὴν ἐσχάτῃ τοῦ πλοίου εἶναι ὑπόχρεοι ἀλληλεγγύως (in solidum).

Πρόβλημα Πολιτικόν.

Πατὴρ τις ὑπανδρεύει τὴν θυγατέρα του, τῆς ἀποφασίζει τὴν προίκα τῆς. Ἡ θυγάτηρ του μετὰ παρέλευσιν τινῶν χρόνων ἀποθανοῦσα χωρὶς τέκνα ἔκαμε διαθήκην, εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραψε καθολικὸν κληρονόμον τὸν ἐπιζῶντα σύζυγόν της. Ὁ πατὴρ δὲν δέχεται τὴν διαθήκην καὶ ζητεῖ τὴν ἀποδοσὶν τῆς προίκα.

Ζήτημα.

Ὁ πατὴρ ἔχει δικαίωμα νὰ ζητῇ τὴν ἀποδοσὶν τῆς προίκα; Ἡ διαθήκη ἔχει ἰσχύν;

Προσθήκη.

Ἐὰν εἰς τὴν εἰρημένην περίστασιν ἡ σύζυγος ἀπέβησκε χωρὶς νὰ κάμῃ διαθήκην, ὁ ἀνὴρ της ποῖον δικαίωμα ἔδύνατο νὰ ἔχῃ εἰς τὴν προίκα;

Πρόβλημα ἐγκληματικόν.

Εἰς μίαν κωμόπολιν τῆς πόλεως Β χωρὶς ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν οἰκίαν του διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν ἀμπελὸν του, ἔβαλε τὸ κλειδίον τῆς θύρας ὑποκάτω ἐνὸς λίθου κειμένου ἐκτὸς τῆς οἰκίας, ὅπου συνήθως ἐβάλλετο ἀπὸ ὅλους τοὺς οἰκιακοὺς του, διὰ νὰ τὸ εὐρίσκωσιν εὐκόλως ἐπιστρέφοντες ἀπὸ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας των. Ἐτερος παρατηρήσας τὸ μέρος, εὐρίσκόμενος καθ' ἑδὼν, περιμείνας ἕως οὗ ὁ οἰκοκύριος ἀπεμακρύνθη ὀλίγον, πλησιάζει καὶ λαβὼν αὐτὸ, ἀνοίγει τὴν θύραν, καὶ λεηλατεῖ τὴν οἰκίαν ἐν τῷ μεταξὺ συλλαμβάνεται καὶ κατηγορεῖται ἐπὶ κλοπῇ.

Ζήτημα.

Ἡ κλοπὴ αὕτη εἶναι ἀπλὴ ἢ ποιωτική (furto semplice o qualificato);

Προσθήκη.

Τί ἐστὶ ποιωτικότης κλοπῆς [qualificazione di furto]; [Ἐνταῦθα ζητεῖται ἀκριβὲς ὁρισμός.]

Σ. Κ. Εἰς τὴν λύσιν τούτων τῶν προβλημάτων ὅχι μόνον ἀπαιτεῖται ἡ ἐφάρμοσις τοῦ θετικοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρμονία του μετὰ τοῦ φυσικοῦ νόμου τὰ διακελεύματα, τὰ ὁποῖα εἰς μέγα μέρος περιέχονται εἰς τὰς ἀθανάτους βίβλους τῆς Ῥωμαϊκῆς σοφίας.

Ἦδη εἰς τὴν κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικὴν ἐκστρατείαν ἐκ μέρους ἐνὸς Ἑλλήνου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τίτος ὁ νέος τῆς νέας Ῥώμης
(τῆς λαμπροτάτης λέγων Γαλλίας.)

Μαιζών, ὁ Γάλλων μέγας Στρατάρχης
ἦλθε, κὶ ἀμέσως Ἑλλὰς ὑπῆρξε!

Ἀπὸ σκλαβίαν Μαύρων Κυκλαδῶν
ἀπολαμβάνει αὐτονομίαν!

Δὶ τεφρωμέναι κὶ ἐρημωμέναι

παις ἀμέσως ἀναγεννῶνται
τὴν στάκην των ὡς ὁ Φοῖνιξ.

Ἀπὸ τὰ ὄρη κὶ ἀπὸ τὰ ἄντρα
ἔκιναι γυναῖκες, παῖδιά, γέροι
τὰς ἐστίας των καταδαινούν
μὲν εὐλογίας ἀνευφημοῦντες,
μὲν χαρὰς δάκρυα ἀντηχοῦντες
τὸ λαμπρὸν ὄνομα τῆς Γαλλίας,
τὸ τοῦ Στρατάρχου Μαιζὼν, καὶ ἄλλων
Στρατηγῶν Γάλλων τῶν φίλων ἀνθρώπων.

Χαίρετε, ἄνδρες ἐκλελεγμένοι
ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τοῦ Ὑψίστου!
πυλῶντος ἔθνους, τυραννόμενου,
πυλῶντος αἰῶνας κεκακωμένου,
ὄργανα εἰσθε ἐλευθερίας!

Μὲ χρυσὰ γράμματα στὸν ναὸν τῆς:
δέλει ἐκλάμπει πάντας αἰῶνας
Κάρλου Δεκάτου ὄνομα Δεῖον,
καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν Πατρικίων,
λαοῦ, ἀρχόντων, ὅλου τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ τολμῶ νὰ ἀναδοῇτω
ὅτι τὸ ἔργον βουλῆς τῆς Δείας
δὲν εἶναι ἀκόμη τελειωμένον!

Ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς ἐλευθερίας
τοῦ ἀνεγείρατ' εἰς τὴν Ἑλλάδα
φει! τὰ προπύλαια μένου ἔξω!
Βάρβαροι πόδες ἐκεῖ χορεύουν
τὰ στυγερά των τρύζοντες ὅπλα
τὰ δὲ παῖδιά τοῦ Ἑρεχθίδος,
τῶν τῆς Ἑλλάδος σωτήρων γόνοι
περιπλανῶνται δίκην εἰλώτων,
χωρὶς πατρίδα, χωρὶς ἐστίας.

Στρίψε, Στρατάρχα! τοὺς ὀφθαλμούς σου
ἰδὲ πῶς ὅλοι ἐνατενίζουσιν
προσηλωμένοι στὸ πρόσωπόν σου!

Φωνάς των ἄκουσον στεναγμῶδεις,
ἰδε τὴν γύμνωσιν, ἰδε τὴν θλίψιν
καὶ τέλος θάσον εἰς τὰ δεινὰ μας.

Μὴ φύγῃς ὄχι! πρὶν στὸ Θησεῖον
λάβῃς τὸ σύμβολον τῆς εἰρήνης,
κλάδον ἐλαίας αὐτοχθονίας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων, 2 Φεβρουαρίου.

Κατὰ τὰ ἀπὸ 23 τοῦ παρελθόντος ἐκ Βιέννης γράμ-
ματα, τὸ μόνον ἀντικείμενον τῆς εἰς Λονδίνον ἀποστολῆς
τοῦ Κόμητος Ματθυσκένιτς εἶναι, νὰ διακηρύξῃ πρὸς τὸ
Ἀγγλικὸν Συμβούλιον ὅτι, ἐὰν ἡ Πόρτα δὲν παραδεχθῇ
τὴν ἐλευθεράν ναυτιλίαν τοῦ Εὐξείνου Πόντου, καὶ δὲν
συγκατανεύσῃ νὰ πληρώσῃ μεγάλας ἀποζημιώσεις διὰ τὰ
ἐξ ὧν τὰ πολέμου, ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει παραδεχθῇ τὴν
μεσολάβησιν κἀμμιᾶς Δυνάμεως εἰς διαπραγματεύσεις τῆς
εἰρήνης, καὶ ὅτι αὕτη εἶναι ἐτοιμία νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς
ἐχθροπραξίας μὲ μεγαλητέραν ἀκμὴν ἢ ἄλλοτε. Ἡ Αὐλὴ
τῆς Βιέννης, προσθέτει, ἔλαβε διακοίνωσιν παρομοίαν.

Αἰνεώτεροι ἐφημερίδες τῶν Ἀμερικανικῶν Συμπολιτειῶν
περιέχουν ἀναφορὰν τινὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ,
ἐκ τῆς ὁποίας συνάγεται ὅτι τὸ ναυτικὸν τῶν Συμπολιτειῶν
σύγκειται κατὰ τὸ παρὸν ἀπὸ 12 δίκροτα, 20 φρεγάτας,
16 σλούπας καὶ 4 σκούνα.

Ἡ τοῦ Νεοβοράκου ἐφημερίς τῆς 5 Δεκεμβρίου ἐκδίδει
κατάλογον τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Συμπολιτειῶν, ὅστις κατὰ
τὴν ἐφημερίδα ταύτην λογίζεται εἰς 12,710,000 ψυχάς.

Εἰς τὰς αὐτὰς ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη καὶ ἀξιόλογόν τι
ὑπόμνημα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.
Ἰδοὺ δὲ ἐπιτομή τις αὐτοῦ.

“ Κατὰ τὸ 1825 ἔτος ἀφιερώθησαν εἰς πληρωμὴν τοῦ
τόκου καὶ κεφαλαίου τοῦ χρέους 12,099,044 Δολλάρια·
κατὰ τὸ 1826, 11,030,444 Δολλάρια· κατὰ τὸ 1827,
10,001,585, καὶ κατὰ τὸ 1828, 12,163,566. Γίνεται
δὲ τὸ ἄθροισμα κατὰ τὰ τέσσαρα ἔτη 45,303,642 Δολλ.,
ἐξ ὧν 30,373,188 ἐχρητίμευσαν εἰς μείωσιν τοῦ κεφα-
λαίου, καὶ 14,930,454 εἰς ἀποδόσιν τῶν τόκων.

„ Διὰ ψηφίσματος τῆς συνελεύσεως τοῦ 1817 συνίστατο
ταμεῖον χρεωλυτικὸν 10 ἑκατομμυρίων Δολλ. ἀφιερωμένων
ἐτησίως εἰς πληρωμὴν τοῦ τόκου καὶ εἰς ἐξαγορὰν τοῦ κε-
φαλαίου τοῦ χρέους. Τὸ μέτρον τοῦτο, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέ-
λεσις ἤρχισε τὸ 1818, δὲν ἐξετελέσθη ὁλοτελῶς εἰμὴ τὸ
1825 μόνον, διότι ὁ θησαυρὸς δὲν ἠδύνατο νὰ παρέχῃ τὰ
κεφάλαια, ἀλλ' ἀπὸ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸ ἐλλεῖπεν τοῦ
ταμείου ἀρεπληρώθη ὅλως διόλου ἀπὸ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐτη-
σίων προσόδων, καὶ δὲν χρεωστεῖται πλέον τίποτε ἐπὶ τὰ
ὀπισθεν εἰς τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον.

„ Τὸ ὅλον τῶν ὑπὲρ τοῦ χρέους ἀποδοθέντων ἀπὸ τὴν
ἀρχὴν τοῦ 1818 ἕως τέλους τοῦ 1828 συμποσοῦται εἰς
146,669,773 Δολλ., ἐξ ὧν 88,834,108 διὰ τὴν χρεωλυ-
σίαν τοῦ κεφαλαίου, καὶ 57,835,664 διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν
τόκων.

„ Ταῦτα πάντα, λέγει ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομίας ὑπουργὸς,
ἀπιδείχνουσιν πόσον ἐπωφελὲς εἶναι τὸ χρεωλυτικὸν ταμεῖον,
τὸ ὁποῖον τότε μόνον εἶναι ἄξιον τοῦ ὀνόματος τούτου, ὅταν
ἡ πρόσοδος ὑπερβαίνει τὰ ἐξόδα, καὶ τὸ ὑπερέχον μεταχει-
ρίζεται εἰς ἐλάττωσιν τοῦ χρέους.

Αἱ εἰσαγωγαὶ κατὰ τοὺς τελευταίους τέσσαρας χρόνους
συμποσοῦνται εἰς 350,202,469 Δολλ. αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ εἰς
337,202,426 Δολλ. Ὁ ἰσολογισμὸς ἄρα δίδει ὑπὲρ τοῦ
ξένου ἐμπορίου 13,000,043 Δολλ.

Τὰ εἰσοδήματα τοῦ θησαυροφυλακίου κατὰ τὰ τέσσαρα
τελευταῖα ἔτη ἀναβαίνουν εἰς 97,957,559 Δολλ. αἱ δὲ δα-
πάναι εἰς 95,585,518 Δολλ., ἐξ ὧν 15 ἑκατομμύρια ἐξ-
ῳδεύθησαν εἰς ἐσωτερικὰς ἐργασίας.

Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν τῶν Συμπολιτειῶν συμποσοῦται
εἰς ἑκατὸν πενήντα μυριάδας κεραμίων (tonnaux..

[Γαλλ. Ταχυδρ.]

ΕΠΙΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Ἀρ. 2^{ος} Σελ. 90 στίχ. β' στίχ. 11 κάτω-
θεν, μεταξὺ τῶν λέξεων ἀκμὴν ἀκμὴν καὶ ἀκμὴν ἀκμὴν
ἐξῆς: ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν, ἀπὸ τοῦ παρὸν δημοσιευθῇ
διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.